



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 381

Άγιον Πάσχα 2015

**Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 86<sup>Η</sup>**  
**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ**  
**ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ**  
**Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ**

Πρὸς  
Τὸν Ἱερὸ Κληρὸ καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ  
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,  
Ἰστιαίας καὶ Βορείων Σποράδων.

Ἀγαπητοὶ μου Πατέρες καὶ εὐλογημένοι μου χριστιανοὶ,

Πλημμυρίζουν καὶ ἀπόψε ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ Ἱεροὶ μας Ναοὶ καὶ  
στὶς αὐλές τους, ἀκόμη, σημειώνεται τὸ ἀδιαχώρητο! Μικροὶ καὶ μεγά-  
λοι, πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, ἀλλὰ καὶ γενικότερα· θρησκευόμενοι,  
διστακτικοί, ἀκόμη καὶ ἀλιβάνιστοι, προσερχόμαστε, κρατώντας μία  
λαμπάδα, σ' ἓνα χῶρο, στὸν ὁποῖο ἀπλώνεται, στὴν ἀρχή, μία περίεργη  
σιγαλιὰ καὶ ἓνα σκοτάδι, πού, ὡστόσο, δὲν μᾶς τρομάζουν, γιατί ξέ-  
ρουμε πὼς σὲ λίγο θὰ διαλυθοῦν ἀπὸ τὴ χαρὰ καὶ τὸ φῶς, ἀφοῦ, πρό-  
κειται νὰ γίνεῖ, κατὰ τὸ λεγόμενο, «ἀνάστα ὁ Θεός».

Τί εἶναι ἐκεῖνο, ὅμως, πού μᾶς ἐλκύει σ' αὐτὸ τὸ νυχτερινὸ συ-  
μπόσιο τῆς πίστεως, ἐγκρατεῖς καὶ ράθυμους, νηστεύσαντες καὶ μὴ  
νηστεύσαντες; (Κατηχητικὸς Λόγος Ἱεροῦ Χρυσοστόμου).

Συναθροιζόμαστε, ἄραγε, μόνο καὶ μόνο, γιὰ νὰ τηρήσουμε ἀπλὰ  
τὸ ἐτήσιο ἔθιμο;

Λέτε, μὲ τὴ νίκη τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ θέλουμε νὰ πάρουμε, οἱ πονεμένοι κάτοικοι τῆς γῆς, τὴν ἐκδίκησή μας, βλέποντας καὶ ἀκούοντας νὰ νικιέται καὶ νὰ καταργεῖται, κατὰ κράτος, ὁ πλανήσας καὶ πλανῶν τὴν οἰκουμένη, ὀλέθριος σύμβουλος καὶ ἀνθρωποκτόνος διάβολος καὶ νὰ πατεῖται, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ὁ ἔσχατος καὶ πικρὸς ἐχθρὸς μας θάνατος, ἔστω καὶ στὸ πρόσωπο κάποιου ἄλλου, ἔξω ἀπὸ μᾶς;

Καὶ αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀκόμη μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν μέσα μας, ὡς κίνητρα. Ὅμως, τὸ κυριότερο εἶναι ὅτι, τρέχουμε, πρέπει νὰ τρέχουμε τούτη τὴν ὥρα, πού εἶναι ἡ πραγματικὴ ὥρα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὀλόκληρης τῆς οἰκουμένης, νὰ συναντήσουμε καὶ νὰ κοινωνήσουμε τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἕνα καὶ ἀληθινὸ Θεό μας, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἀναστάντα ἀρχηγὸ τῆς πίστεώς μας καὶ βασιλέα τῆς δόξης, γιὰ νὰ ἀναστηθοῦμε κι' ἐμεῖς καὶ νὰ μὴν ἀποθάνουμε.

Αὐτὸ εἶναι τὸ δῶρο τοῦ ἐκουσίως «νικηθέντος» στὸ Σταυρὸ καὶ νικήσαντος διὰ τοῦ Σταυροῦ, Νυμφίου μας, πρὸς ἐμᾶς τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Τὸ δῶρο τῆς ἀπέραντης ζωῆς! Καί, βέβαια, αὐτὸ τὸ δῶρο μόνον ὁ Χριστός, ὡς Νυμφίος, μποροῦσε νὰ προσφέρει σὲ ὅλους, πού μᾶς «ἠγάπησε εἰς τέλος» (Ἰωάν. ιγ', 1), παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀφρόνως χωρισθήκαμε ἀπ' Αὐτὸν καὶ Τὸν ἐγκαταλείψαμε.

«Ἰδού, ἦλθεν, διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ» (Ἀναστάσιμη Προσευχὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς).

«Δεῦτε», λοιπόν, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, «προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ». Ἄς Τὸν εὐχαριστήσουμε, δοξολογώντας αὐτὴν τὴν ἄμετρη καὶ ἀκατανίκητη ἀγάπη Του. Ἄς Τὸν ἱκετεύσουμε νὰ μᾶς δεχθεῖ συνδαιτημόνες στὴν ἀγία Τράπεζα τῆς χαρᾶς Του. Ἄς Τὸν παρακαλέσουμε, οἱ μετέχοντες στὸ ἅγιο Ποτήριο τῆς ζωῆς, νὰ μείνει μαζί μας, ὅπως ἀψευδῶς ὑποσχέθηκε, καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσει νὰ μείνουμε κι' ἐμεῖς μαζί Του (Ἰωάν. στ', 56), γιὰ νὰ ζήσουμε εἰς τὸν αἰῶνα, νὰ μὴν ἀποθάνουμε καὶ νὰ ἀναστηθοῦμε «ἐν (ἐκείνῃ) τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ» (Ἰωάν. στ', 54).

Παιδιά μου αγαπημένα και περιπόθητα,

Μην αφήσετε τη νύστα, που φέρνει ο πειρασμός στην αδύναμη, καλομαθημένη και κακομαθημένη σάρκα μας, ούτε και την άνυπόμονη πείνα της κοιλιόδουλειας, να σᾶς νικήσουν και να σᾶς ώθήσουν στην φυγή, μόλις ακούσετε, αυτή την ξεχωριστή βραδιά, τὸ «Χριστὸς Ἄνέστη».

Μην περιφρονήσουμε, ὡς ἀνόητοι και βραδεῖς τῆ καρδιά τοῦ πιστεύειν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα και ταφέντα και ἀναστάντα και δωρίζοντα τὴν αἰώνιον ζωὴν. Προηγεῖται ἡ ἅγια Τράπεζα τῆς ὑλικῆς. Ἄς κατανοήσουμε, ἐπιτέλους, ὅτι «οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζῆσεται ἄνθρωπος» (Ματθ. δ', 4).

Ἄς Τοῦ ζητήσουμε, να ξυπνήσει και τὸ φιλότιμό μας, ὥστε να Τὸν ἀγαποῦμε, μνημονεύοντας, τώρα και πάντοτε, τὴν ἀγάπη Του και τηρώντας τὶς σωτήριες ἐντολές Του, μέσα στο χῶρο τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, τῆς μόνης ἀληθινῆς σωστικῆς Κιβωτοῦ. Να Τὸν μιμούμαστε καθημερινά, προσφερόμενοι στοὺς ἀδελφούς μας και συνανθρώπους μας, με διάθεση «να νικηθοῦμε» ἀπὸ τὴν ἀγάπη και να νικήσουμε διὰ τῆς ἀγάπης!

Ἴσως ὁ λόγος τοῦτος να ἀκούεται σὲ μερικὸς ρομαντικὸς ἢ και ἀναποτελεσματικὸς, μιᾶς και ζοῦμε σὴν ἀκοινώνητη και σκληρὴ κοινωνία μας, ὅπου περισσεύει ἡ ἀδικία και κυριεύει ἡ διαφθορά.

Ἄς θυμηθοῦμε, ὅμως, ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀληθινὸς ὁ Θεῖος λόγος και καθόλου ἀτελέσφορος. «Θαρσεῖτε», παιδιά μου, μᾶς λέγει ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Κύριος και Θεὸς μας. «Αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν» (Ἰωάν. ε', 4)! «Ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» (Ἰωάν. ιστ', 33)! «Ζῶ! Και ὑμεῖς ζήσεσθε» (Ἰωάν. ιδ', 19)! «Μείνατε ἐν ἐμοί, κάγω ἐν ὑμῖν» (Ἰωάν. ιε', 4)! Δὲν μένει παρὰ να ζήσουμε με τὸ Χριστὸ και γιὰ τὸ Χριστό. Και αὐτὸς ὁ τρόπος ζωῆς ἔχει ἀπαιτήσεις. Θέλει ἀγώνα και ἄσκηση. Ἀπαιτεῖ θυσία και κόπο! Δὲν εἶναι ρομαντικὸς! Γι' αὐτὸ και δὲν τὸν πολυθέλουμε. Ὅμως, προσοχή! Ἀρνούμαστε τὴν ἴδια τὴν ζωὴ, ἂν ἀρνηθοῦμε τὴ νέα κτίση που ἔφερε ὁ Χριστὸς μας.

«Χριστὸς Ἀνέστη»! παιδιά μου. Χριστὸς Ἀνέστη καὶ ζωὴ πολιτεύεται! Ὁ Πανάγιος τάφος εἶναι ἡ πηγὴ τῆς νέας βιοτῆς, τῆς αἰωνίου! Εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἀναστάσεώς μας. Μὲ σκιρτήματα ἀγαλλιάσεως, ἐλάτε, λοιπὸν, στὴν Λειτουργία νὰ ὑμνήσουμε τὸν Αἴτιο. Ἀπ' αὐτὴ τὴν ὥρα ἅς ἀπεκδυθοῦμε τὸν παλιὸ ἀμαρτωλὸ ἑαυτὸ μας καὶ ἅς ἀρχίσουμε τὴ νέα ζωὴ, ποὺ ἔφερε ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου καὶ χορηγὸς τῆς ζωῆς, μὲ παράδειγμα καὶ πρότυπο τὸν Ἰδιο.

Τὸ φῶς Του, ἡ χαρὰ Του καὶ ἡ αἰώνια ὁμορφιά Του νὰ πλημμυρίσουν, εὐχομαι, τὶς ὑπάρξεις σας εἰς τὸν αἰῶνα.

Μὲ πολλὴ πατρικὴ ἀγάπη καὶ ἀναστάσιμους ἀσπασμούς

## **Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ**

**† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ**

**ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ (πρὸς τοὺς Ἐφημερίους):** Ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος, ἡ ὁποία ἔχει χρονικὴ διάρκεια 8 λεπτῶν, νὰ ἀναγνωσθεῖ, ἀργὰ καὶ καθαρὰ, τὴ νύκτα τῆς Ἀναστάσεως, κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως, μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ πρὶν ψάλλετε τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη».

Ἀσφαλῶς θὰ ὑπολογίσετε τὸ χρόνο, ὥστε, ὅπως συνήθως, στὶς 12 ἀκριβῶς νὰ ψάλλετε τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη».

### **Ἐσωτερικὴ Διανομή·**

Ἀρχεῖον· Φ. Ἐγκυκλίων Μητροπολίτου.